

да не давамъ на никого. Не искамъ да си създавамъ излишни тревоги и грижи.

Така казалъ той и затворилъ предъ очитѣ на съседа си вратата.

Бедниятъ човѣкъ останалъ като зашеметенъ.

— Нима така хората се отплащатъ за сторената добрина? — съ тъга прошепналъ той и следъ това съ приведена глава тръгналъ къмъ своя домъ, като разказвалъ, къде когото срѣщналъ, какво му се случило.

Но не било за дълго. Наскоро и нему се заредили нещастия. Той пакъ осиромашалъ. Тръгналъ пакъ да търси пари въ заемъ, но никой не го погледналъ.

Вл. Русалиевъ

РОДЕНЪ КЖТЪ

Саминъ стоя на гордитѣ чукари
срѣдъ мирисъ, птичи хоръ и свѣтлина;
пакъ тукъ ме мене утрото завари,
и ясенъ день ми лѣхна ведрина...

Да бродишъ волень въ роднитѣ балкани
отъ връхъ на връхъ като орелъ...
Да пѣешъ ти срѣдъ чукитѣ засмѣни —
и смѣло слънчевия пжтъ поелъ!...

И тамъ: до самий Богъ, до небето,
съсъ озарено отъ лжчи чело,
да гледашъ сърадоcть свидна низъ полето,
какъ трепка въ багри родното село...

И какъ Росица долу въ тишината
извива морна змийския си пжтъ!
Ехъ, чувамъ вечъ гласа на планината
и пѣсенъта на родния ни кжтъ!...

Недѣлчо Тинчевъ

Драги читатели, редакцията ви честитява новата година и Христовитѣ празници, като ви пожелава здраве и успѣхъ въ училище.